

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 11 / 2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C "X" SRL din X, înregistrată la Direcția generală de soluționare a
contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr.X /02.08.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X prin adresa nr.X /28.07.2011 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/02.08.2011 asupra contestației formulată de **S.C "X" SRL** cu sediul în X, nr.X, județul X, Cod unic de înregistrare X.

S.C "X" SRL contestă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X pentru suma totală de X lei reprezentând:

- X lei accize;
- X lei taxă pe valoarea adăugată;
- X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor;
- X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării sub semnătură a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011, respectiv **31.03.2011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la **Direcția Regională** pentru Accize și Operațiuni Vamale X la data de **08.04.2011**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratură pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția 747 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C “X” SRL**.

I. În susținerea cauzei, contestatoarea arată că în calitate de titular a depus și înregistrat la Autoritatea Vamală prin intermediul S.C X 96 SA, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de import X nr.I X/20.02.2006, în care bunurile importate, constând în un autoturism Mercedes Benz tip X, an 2002, sasiu X, seria X, 2597 cmc, benzină, culoare albastră, a fost declarat la codul mărfurilor X, regim vamal X – cod adițional 000, preferințe 01, iar ca bază de impozitare pentru calculul drepturilor de import a fost înscrisă valoarea de X lei.

Pentru bunul declarat mai sus la momentul importului au fost prevăzute și datorate în vamă: taxe vamale 0% (exceptat conform prevederilor protocolului adițional nr.4 referitor la definirea noțiunii de “produse originale” prevăzute în tariful vamal de import al României aplicabil în perioada februarie 2006. comision vamal – scutit, acciză -32% și cotă TVA de 19%).

Autoturismul a fost achiziționat în baza facturilor externe emise de X, Germania.

Contestatoarea consideră Decizia pentru regularizarea situației nr.X/31.03.2011 și Procesul verbal de control nr.X/31.03.2001 ca fiind nelegale,

deoarece la momentul la care a fost întocmită declarația vamală, era în vigoare Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001, potrivit căruia valoarea declarată este cea prevăzută de acest act, și prin urmare valoarea era corectă.

Legea specială aplicabilă speței este Codul Vamal în vigoare la data declarației vamale de import, iar Codul fiscal și Codul de procedură fiscală invocate de organul de control reprezintă dreptul comun în materie cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare către stat, or în cazul societății aplicabilitate are legea specială potrivit principiului “Specialul derogă de la general”.

Contestatoarea susține că în cauză operează excepția prescripției extinctive prin raportare la Secțiunea a IV a, art.165 alin.1, lit.d) din Codul Vamal, care vorbește de încetarea datoriei vamale prin împlinirea termenului de prescripție extintivă fără nicio trimitere la alt termen de prescripție, altul decât cel stabilit de dreptul comun în materie.

Prin urmare, contestatoarea arată ca au trecut mai mult de 5 ani între momentul nașterii datoriei și momentul impunerii, datoria vamală fiind prescrisă.

În consecință, contestatoarea solicită admiterea contestației și suspendarea executării actelor administrativ fiscale.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 emisă în baza procesului verbal de control nr.X/31.03.2011, organele de control din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale X au constatat următoarele:

Controlul vamal ulterior tematic efectuat la **S.C “X ” SRL** a avut drept scop verificarea modului de determinare și declarare a valorii în vamă, precum și a modului de stabilire și achitare a drepturilor de import aferente operațiunilor vamale de import definitiv, având ca obiect autovehicule, derulate prin Biroul vamal X, respectiv Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X, în perioada februarie – martie 2006.

S-a constatat faptul că la data depunerii la Biroul vamal X a declarației vamale de import nr.X/20.02.2006 prin intermediul S.C X96 SA, în calitate de comisionar vamal, care face obiectul procesului verbal de control nr.X/31.03.2011, **S.C “X ” SRL** în calitate de titular al acestei operațiuni vamale, a declarat în mod eronat valoarea în vamă a mărfurilor în quantum de X lei, care constituie baza de calcul a drepturilor de import, aplicând prevederile Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă, aplicabil călătorilor și altor persoane fizice, și nu pe cea determinată corect de X lei prin aplicarea Procedurii de determinare a valorii în vamă

prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, având drept consecință diminuarea drepturilor de import.

S.C "X" SRL a încălcat prevederile art.77 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, care prevede că "valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, după o ajustare conform dispozițiilor Art.8", coroborat cu art.109 alin.1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, dispoziții preluate în același sens de art.57 alin.(1), și alin.(2) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României și ulterior de art.29 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar, prin declararea în mod eronat a valorii în vamă a mărfurilor.

Prin aplicarea procedurii prevăzute în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), în urma controlului ulterior, a fost determinată corect valoarea în vamă a mărfurilor importate, astfel: $X \text{ EUR} \times X \text{ Lei/EUR} + X \text{ EUR} \times X \text{ Lei/EUR} = X \text{ lei}$.

În conformitate cu prevederile art.78 alin.(3) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar, organele de control au procedat la recalcularea datoriei vamale prin aplicarea accizei și taxei pe valoarea adăugată asupra bazei de impozitare stabilită suplimentar în urma controlului.

Recalcularea datoriei vamale a fost efectuată în temeiul art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, care precizează că:

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu ... într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală ... autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus..."

Astfel, datoria vamală a fost stabilită în sarcina **S.C "X" SRL** pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, în conformitate cu prevederile art.201 alin.(1) lit.a), alin.(2) și alin.(3) coroborat cu art.214 alin.(1) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Majorările/dobânzile de întârziere au fost calculate pentru perioada X – X2010 în conformitate cu prevederile art.116 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în septembrie 2005,

și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în iulie 2007.

Pentru perioada X -X în conformitate cu prevederile Art.I pct.10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, iar începând cu data de 01.10.2010 în temeiul prevederilor Art.I pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.88/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Penalitățile de întârziere au fost calculate prin aplicarea prevederilor Art.I pct.11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 emisă în baza Procesului verbal de control nr.X/31.03.2011, organele de control vamal au recalculat în sarcina contestatoarei drepturile vamale de import în sumă totală de X lei reprezentând:

- X lei accize;
- X lei taxă pe valoarea adăugată;
- X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor;
- X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totală de X lei reprezentând:

- X lei accize;

- X lei taxă pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează suma de X lei stabilită suplimentar în sarcina societății prin Decizia pentru regularizarea situației nr.X/31.03.2011 în urma recalculării valorii în vamă aferentă declarației vamale de import X nr. X/20.02.2006 în condițiile în care valoarea în vamă a bunurilor importate a fost calculată la nivelul din lista de valori în vamă, aprobată prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 și nu la nivelul tranzacției comerciale efectuate, respectiv prin aplicarea procedurii prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.).

În fapt, din actele existente la dosar s-a constatat că S.C “X ” SRL în calitate de titular, a depus la Biroul vamal X prin intermediul S.C X96 SA, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de import definitiv nr. X/20.02.2006, având ca obiect importul unui autoturism Mercedes Benz tip X, an 2002, sasiu X, seria X, culoare albastră, declarat la codul mărfurilor X, regim vamal 4200 – cod adițional 000, preferințe 01, achiziționat în baza facturi externe nr.X emisă de X , Germania.

La stabilirea valorii în vamă a fost luată în calcul valoarea din lista de valori în vamă conform Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001, fiind înscrisă ca bază de impozitare pentru calculul drepturilor de import valoarea de X lei.

La controlul vamal ulterior s-a constatat că societatea a determinat valoarea în vamă în baza Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001, aplicabil călătorilor și altor persoane fizice și nu pe baza pretului efectiv plătit pentru mărfuri, în speță fiind aplicabilă Procedura de determinare a valorii în vamă prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979.

Prin aplicarea procedurii prevăzute în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), în urma controlului ulterior, organele de control vamal au determinat corect valoarea în vamă a mărfurilor importate, astfel: X EUR X X Lei/EUR + X EUR X X Lei/EUR =X lei.

Totodată, din actele existente la dosarul cauzei, s-a constatat că S.C “X ” SRL nu a depus la organele vamale, cu ocazia derulării importului declarația pentru valoarea în vamă, așa cum ar fi fost obligată potrivit prevederilor art.78 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României.

Prin urmare, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 emisă în baza Procesului verbal de control nr.X/31.03.2011, organele de control vamal au stabilit în sarcina contestatoarei drepturi vamale suplimentare în sumă totală de X lei.

Prin contestație, **S.C “X ” SRL** susține că în cauză operează excepția prescripției extinctive prin raportare la Secțiunea a IV a, art.165 alin.1, lit.d) din Codul Vamal, care vorbește de încetarea datoriei vamale prin împlinirea termenului de prescripție extintivă fără nicio trimitere la alt termen de prescripție, altul decât cel stabilit de dreptul comun în materie.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art.76, art.77 și art.78 alin.1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data importului, care precizează:

“ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte” și anume:

“Reguli de evaluare în vamă

Art.1

1. Valoarea în vamă a mărfurilor va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import “.

ART. 78

(1) Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia”.

Totodată, potrivit art.141 alin.1) și alin.2) și art.148 alin.1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României

“ART. 141

(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

*(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate
.[...]*

ART. 148

(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale”.

Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 prevede :

“ ART. 109

(1) Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în [Codul vamal](#) al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în [anexa nr. 5](#).

(2) Pentru mărfurile primite de persoanele juridice, care nu fac obiectul unor tranzacții comerciale, valoarea în vamă o constituie valoarea înscrisă în documentele primite de la expeditorul extern și în declarația pentru valoarea în vamă depusă de persoana juridică destinatară.

[...]

(4) În cazul bunurilor introduse în țară de persoane fizice valoarea în vamă se stabilește de Ministerul Finanțelor Publice pe baza cataloagelor de prețuri externe, corelate cu prețurile interne.

*(5) Pentru autovehiculele și vehiculele noi prevăzute la pozițiile tarifare 87.02, 87.03, 87.04, 87.11 și 87.16 din Tariful vamal de import al României **valoarea în vamă se determină pe baza prețului extern din factura de cumpărare** emisă de producător sau de o firmă direct reprezentantă a acestuia. Prin vehicule noi se înțelege vehiculele neînmatriculate în străinătate sau cele procurate în aceleași condiții și înmatriculate temporar în străinătate, dar nu mai mult de 90 de zile de la data cumpărării”.*

Având în vedere prevederile legale sus menționate se reține că valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale, baza de impozitare pentru bunurile importate fiind constituită de valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit.

De asemenea, se reține că valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună declarația pentru valoarea în vamă însoțită de facturi și pentru care se naște datoria vamală la data depunerii declarației vamale.

În speță sunt aplicabile și prevederile art.126 alin.(2), art.131, art.136 și art.139 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art.126

(2) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprinde și importul de bunuri.

[...]

ART. 131

Importul de bunuri

(1) În înțelesul prezentului titlu, se consideră import de bunuri intrarea de bunuri în România provenind dintr-un alt stat.

[...]

ART. 136

Exigibilitatea pentru importul de bunuri

În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.

[...]

ART. 139

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri”.

În speță, sunt incidente și prevederile art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță”.

Potrivit dispozițiilor legale citate mai sus, se reține că organele vamale au dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

De asemenea, potrivit actelor normative sus menționate autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite, controlul putându-se efectua la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea, diferențele în plus sau minus privind alte drepturi de import soluționându-se potrivit normelor care reglementează aceste drepturi, iar actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export.

În acest sens sunt și dispozițiile art.78 alin.(2) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vamal Comunitar, care precizează că: “Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele contabile și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține că urmare a controlului ulterior organele vamale au constatat că în cazul importului efectuat de **S.C “X ” SRL** cu declarația vamală de import definitiv nr. X/20.02.2006, constând în achiziționarea unui autoturism X tip X, an 2002, sasiu X, seria X, culoare albastră, declarat la codul mărfurilor X, regim vamal 4200 – cod adițional 000, preferințe 01, în baza facturi externe nr.X/02.02.2006 emisă de X Germania, valoarea în vamă a acestuia a fost stabilită conform Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001, aplicabil călătorilor și altor persoane fizice și nu la valoarea de tranzacție respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit, așa cum prevăd dispozițiile art.109 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr.141/1997, la art.77 și art.78 și anume potrivit

procedurii prevăzute în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În acest sens, este și adresa nr.X/20.12.2010 emisă de Direcția Generală Legislație Cod Fiscal din Ministerul Finanțelor Publice, aflată la dosarul cauzei, fila 12, de unde rezultă următoarele:

“În ceea ce privește prevederile Legii nr.141/1997, referitoare la stabilirea valorii în vamă pentru importurile de autovehicule second hand, efectuate de societăți comerciale, precizăm că în acest caz valoarea în vamă se determină în conformitate cu prevederile art.77-79 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, fără a fi aplicabile prevederile art.109 alin.6 din Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României. Aceste din urmă prevederi se referă la valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice.

În ceea ce privește termenul de prescripție al dreptului organelor de inspecție de a stabili obligații fiscale cu titlu de taxă pe valoarea adăugată și accize, acesta este reglementat de art.91 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, conform căruia:

“ (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art.23, dacă legea nu dispune altfel. (...)”, acestea fiind dispozițiile speciale în materie fiscală”.

Având în vedere prevederile legale sus menționate care arată clar și fără echivoc că valoarea în vamă a mărfurilor importate se determină la valoarea de tranzacție adică valoarea înscisă în facturi sau alte documente de plată a marfii, se reține că în mod legal organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale de import, respectiv accize în sumă de X lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei în baza Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011.

Datoria vamală a fost stabilită pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, în conformitate cu art.141 alin.(1) și alin.(2) și art.148 alin.(1) din Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr.141/1997,

dispoziții preluate ulterior de art.223 alin.(1) lit.a) și alin.2), coroborate cu prevederile art.237 alin.(1) din Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr.86/2006, și ale art.201 alin.(1) lit.a), alin.(2) și alin.(3) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Referitor la susținerea privind faptul că în speță operează excepția prescripției extinctive prin raportare la Secțiunea a IV a, art.165 alin.1, lit.d) din Codul Vamal, datorita vamală fiind prescrisă, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere art.91 alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, citat mai sus.

În consecință, față de cele reținute mai sus, având în vedere dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma totală de X lei reprezentând:

- X lei accize;
- X lei taxă pe valoarea adăugată.

2. Referitor la suma totală de X lei reprezentând:

- **X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor:**
- **X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste sume în condițiile în care nu a achitat la termen debitul datorat.**

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 s-a stabilit că pentru neachitarea la termen a diferenței de drepturi vamale de import în sumă

de X lei, **S.C “X ” SRL** datorează majorări/dobânzi/penalități de întârziere în cuantum de X lei aferente accizelor și taxei pe valoarea adăugată.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.115, alin.1) și art.116 alin.1), alin.5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

“ART. 115

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 116

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

În cepând cu data de 01.08.2007 sunt aplicabile prevederile art.119 alin.1) și art.120 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează că:

“ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”

În cepând cu data de 01.07.2010 sunt aplicabile prevederile art.119 alin.1), art.120 alin.1), alin.7) și art.120^{^1} din același act normativ, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.39/2010, care precizează:

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

"ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

ART. 120^{^1}*)

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor".

În conformitate cu prevederile legale menționate mai sus se reține că majorările/dobânzile/penalitățile de întârziere se calculează asupra obligațiilor fiscale datorate și neachitate la scadență.

Deoarece în sarcina S.C "X" SRL X a fost reținut ca datorat debitul în sumă totală de X lei reprezentând accize și taxă pe valoarea adăugată, aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul, conform principiului de drept "

accessorium sequitur principale”, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de control vamal au procedat la calcularea de majorări/dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de X lei, defalcate, astfel:

- X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor:

-X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, motiv pentru care potrivit dispozițiilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru aceste capete de cerere.

3. Referitor la solicitarea S.C ”X” SRL de suspendare a executării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 și a Procesului verbal de control nr.X/31.03.2011

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care solicitarea de suspendare a executării actelor administrativ fiscale nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată S.C ”X” SRL X a solicitat suspendarea executării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 și a procesului verbal de control nr.X/31.03.2011 emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X.

În drept, potrivit art.215 alin.(1) si alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare :

“ (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de până la 2.000 lei.”

Potrivit art.14 alin.(1) si alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare, :

“Suspendarea executării actului :

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea **S.C ”X” SRL** din X de suspendare a executării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 și a Procesului verbal de control nr.X/31.03.2011 emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X intră sub incidența prevederilor Legii nr.X/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii, neavând competența materială de a se pronunța, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C "X" SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei accize;
- X lei taxă pe valoarea adăugată;
- X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor;

-X lei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor privind soluționarea cererii de suspendare a executării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal nr.X/31.03.2011 și a Procesului verbal de control nr.X/31.03.2011 emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X .

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X sau Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X